

„Андрію, Андрію, даруй нам надію! ” Вечорниці

Серед осінньо-зимових свят виділяється, мабуть, найцікавіше - день Андрія Первозванного або Калити, яке припадає на 13 грудня.

Як відомо, для проведення вечорниць дівчата завжди шукали простору хатину. Ось таким містом і став народознавчий куточок (в «Кімнаті казок») бібліотеки ім. Ю.Гагаріна для дітей. Гарно, затишно, комфортно. Та і господиня, тобто «паніматка», така гостинна та доброзичлива. Але вона суворо стежить за дотриманням усіх звичаїв та традицій під час вечорниць.

Андріївські вечорниці — це веселе і колоритне дійство, жарти і сміх. Чого дівчата тільки не вигадували: загадки, пісні, танці під музичний супровід - «Ой, на горі жито», «Грицю, Грицю, до роботи». Хлопці ж розповідали різноманітні історії, казки. А найвеселіша частина вечорниць - обряд кусання Калити, яку підвісили стрічкою та постійно змушували «стрибати». З задоволенням учасники виконували забаганки «писаря», скакали на «коцюбі», отримували квач, змащений «сажею» (фарбою) в обличчя... І, звичайно, не обійшлося без частування.

Свято Андрія – не тільки відмінний привід повеселитися перед Новим роком, але й замислитися, що звичаї ніколи не будуть «перестарілими». Пошана їх і плекання, як творів українського народу - може бути цікаве та захоплююче.